



NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI  
Delegatura w Bydgoszczy

LBY – 4101-22-01/2014  
P/14/058

# WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI  
Delegatura w Bydgoszczy  
ul. Wały Jagiellońskie 12, 85-950 Bydgoszcz  
T +48 52 567 58 00, F +48 52 567 58 60  
[lby@nik.gov.pl](mailto:lby@nik.gov.pl)



## I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/058 – Zamykanie i rekultywacja składowisk odpadów niespełniających wymagań prawnych
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Bydgoszcy
Kontroler	Artur Gackowski - główny specjalista kontroli państwowej – upoważnienie do kontroli nr 91249 z 21 października 2014 r. Ryszard Lutyński - główny specjalista kontroli państwowej – upoważnienie do kontroli nr 91246 z 21 października 2014 r. <p style="text-align: right;">(dowód - akta kontroli str. 2-5)</p>
Jednostka kontrolowana	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Plac Teatralny 2, 87 – 100 Toruń
Kierownik jednostki kontrolowanej	Piotr Calbecki – Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

## II. Ocena kontrolowanej działalności<sup>1</sup>

### Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia, że działania Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego<sup>2</sup> podejmowane w kontrolowanym okresie<sup>3</sup>, w zakresie prowadzenia postępowań w sprawie zamykania składowisk niespełniających wymagań przepisów prawa<sup>4</sup>, podejmowane w trybie na wniosek, były realizowane w sposób prawidłowy. Skontrolowane decyzje wydawane w tych sprawach były wydawane terminowo i zawierały wszystkie wymagane elementy.

Jako nieprawidłowe oceniono natomiast niewykonanie przez Marszałka, pomimo ustawowego obowiązku, ekspertyz niezamkniętych składowisk (w przypadkach gdy zarządzający składowiskami nie wystąpili z wnioskami o zgodę na ich zamknięcie), a także znaczne opóźnienia we wszczynaniu z urzędu spraw dotyczących zamykania tych składowisk.

Negatywnie ocenia się nieprzeprowadzanie przez Marszałka kontroli w zakresie rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk oraz kontroli pozostających we właściwości Marszałka dotyczących monitorowania wpływu niezamkniętych składowisk na ludzi i środowisko.

Jako właściwe oceniono propagowanie wśród przedstawicieli samorządów z terenu województwa wiedzy w zakresie wypełniania obowiązków związanych z gospodarką odpadami, jak również działania Marszałka w pozyskaniu dofinansowywania rekultywacji składowisk z funduszy europejskich.

<sup>1</sup> Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

<sup>2</sup> Dalej: „Marszałek”.

<sup>3</sup> od 1 stycznia 2010 r. do dnia zakończenia kontroli NIK, tj. 27 stycznia 2015 r.

<sup>4</sup> Ostateczny termin zamknięcia takich składowisk określono na dzień 31 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 33 ust. 1 - 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2001 r., Nr 100, poz. 1085 ze zm., dalej: „uwPOŚ”)

### III. Opis ustalonego stanu faktycznego

#### 1. Ocena działań związanych z zamykaniem składowisk niespełniających wymagań prawa.

Opis stanu  
faktycznego

Prowadzenie spraw związanych z gospodarowaniem odpadami na terenie województwa kujawsko-pomorskiego należało do zakresu działania Departamentu Środowiska (DŚ), a w jego ramach do Biura Gospodarki Odpadami (BGO). Było ono zobowiązane w szczególności do prowadzenia wojewódzkiej bazy danych o wytwarzanych odpadach<sup>5</sup> i sposobach gospodarowania nimi, opracowywania i aktualizacji planu gospodarki odpadami dla województwa oraz monitoringu realizacji zadań wynikających z planu gospodarki odpadami. Odpowiedzialność za realizację tych zadań przypisano w regulaminie organizacyjnym i zakresach czynności bezpośrednio kierownikowi tego Biura oraz nadzorującej jego pracę – Dyrektor DŚ. Zakres zadań i odpowiedzialności poszczególnych pracowników BGO określono w ich zakresach czynności i odpowiedzialności.

(dowód - akta kontroli str. 62-70; 100-108)

Marszałek prowadził WBD dotyczącą wytwarzania i gospodarowania odpadami (art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach<sup>6</sup> oraz art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach<sup>7</sup>).

Według posiadanych przez DŚ danych, na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, po upływie granicznego terminu zamknięcia, tj. po dniu 31 grudnia 2009 r., funkcjonowało 54 składowiska odpadów niespełniające wymagań przepisów o odpadach. Ilość ta została wykazana w korespondencji prowadzonej w tej sprawie z Ministerstwem Środowiska<sup>8</sup>. W wyniku weryfikacji tych danych, również w trakcie kontroli NIK, stwierdzono, że takich składowisk było 37 (17 składowisk wskutek nieprawidłowej sprawozdawczości zarządzających tymi składowiskami było wykazanych błędnie, z czego w 9 przypadkach składowiska te zostały dostosowane, w 8 przypadkach składowiska posiadały decyzje o zgodzie na ich zamknięcie wydane przed 31 grudnia 2009 r.<sup>9</sup> Głównymi przyczynami rozbieżności w ilości wykazanych składowisk były nierzetelne i niepełne informacje od zarządzających składowiskami w zakresie stopnia wypełnienia składowiska, posiadanych decyzjach eksploatacyjnych (w tym o ich zamknięciu), nieprzedkładanie kopii decyzji przez organy je wydające (Starostów), brak w WBD informacji od zarządzających składowiskami o przypadkach gdy zaprzestano przyjmowania odpadów na składowisko z powodu jego zapelnienia.

Prowadzona WBD nie spełniała wymogów odpowiedniego rozporządzenia Ministra Środowiska<sup>10</sup>, w związku z czym, nie było w badanym okresie możliwe wprowadzanie niektórych danych ze sprawozdań. Dotyczyło to m. in. danych: o posiadaczu odpadów, o rodzajach i ilościach odebranych odpadów oraz masy odpadów wydobytych ze składowisk (w działach 1, 3, 7-9 WBD). O powyższym Urząd informował MŚ – właściciela aplikacji, m.in. pismem z 27 listopada 2013 r.

(dowód - akta kontroli str. 57-59, 130;262-303)

<sup>5</sup> Dalej: „WBD”.

<sup>6</sup> Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 ze zm., dalej: „ustawa o odpadach z 2001 r.”

<sup>7</sup> Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm. – obowiązująca od 23 stycznia 2013 r., dalej: „ustawa o odpadach z 2012 r.”

<sup>8</sup> Dalej: „MŚ”

<sup>9</sup> Według danych Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie takich składowisk było 40 (informacja dla NIK z dnia 24 lipca 2014 r.). Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wykazał takich składowisk 39, a lista Ministerstwa Środowiska zawierała ich 32.

<sup>10</sup> Z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych o odpadach Dz. U. z 2010 r. Nr 249 poz. 1674.

Wszystkie składowiska odpadów niespełniające wymogów prawa były składowiskami gminnymi, na których składowano odpady inne niż niebezpieczne i obojętne, w tym komunalne.

Na niektórych składowiskach niespełniających wymagań przepisów o odpadach, pomimo przekroczenia granicznego terminu 31 grudnia 2009 r., nie zaprzestano przyjmowania odpadów; i tak: w 2010 r. odpady nadal przyjmowano na 15 z nich - w łącznej ilości 9 131,9 Mg; w 2011 r. na 11 z nich - 11 142 Mg; w 2012 r. na 7 - 6 147,3 Mg i w 2013 r. na 2 składowiskach w ilości 880,5 Mg.

(dowód - akta kontroli str.130)

Marszałek przekazywał do MŚ coroczne raporty wojewódzkie za lata objęte kontrolą NIK, w formie dokumentu elektronicznego z wykorzystaniem WBD, w terminie do końca II kwartału roku kalendarzowego następującego po roku sprawozdawczym. Działaniami tymi spełniono wymogi art. 37 ust. 6 ustawy o odpadach z 2001 r. oraz § 2 ust. 2 i § 4 rozporządzenia MŚ z dnia 26 września 2011 r. w sprawie sporządzania raportu wojewódzkiego<sup>11</sup>.

(dowód - akta kontroli str. 60)

Dane przekazane przez podmioty zarządzające składowiskami w sprawozdaniach o odpadach wprowadzane były do WBD, z którego automatycznie tworzono raport wojewódzki. Raport ten (wyłącznie w wersji elektronicznej) wysyłano bezpośrednio z bazy WBD do aplikacji centralnej.

Zarówno dane zgromadzone w prowadzonej przez Marszałka WBD, jak i raport wojewódzki przekazywany do MŚ, nie zawierały wszystkich wymaganych ww. rozporządzeniem MŚ informacji o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Stwierdzone braki spowodowane były ich niezamieszczeniem w sprawozdawczości przez zarządzających składowiskami. Dotyczyło to głównie danych o stanie formalno-prawnym składowisk odpadów, w tym informacji o decyzjach wydanych uprzednio przez organy ochrony środowiska.

Kierownik BGO wskazał, że powyższe braki, dotyczące terminowego i prawidłowego przekazywania sprawozdań w zakresie gospodarki odpadami występowały, pomimo że Urząd podejmował w ostatnich latach szereg działań zmierzających do ich wyegzekwowania od zarządzających składowiskami, takich m.in. jak: (1) warsztaty szkoleniowe dla przedsiębiorców, w tym również dla zarządzających składowiskami odpadów; (2) weryfikację sprawozdawczości wpływającej do DŚ; (3) zamieszczanie informacji o obowiązkach w zakresie gospodarowania odpadami na stronie internetowej Urzędu oraz przypominanie o obowiązku i terminie składania sprawozdawczości odpadowej w programach radiowych, telewizyjnych i lokalnej prasie.

(dowód - akta kontroli str. 208-212; 262-303)

W stanie prawnym obowiązującym do 22 stycznia 2013 r., zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy o odpadach z 2001 r., zamknięcie składowiska odpadów lub jego części wymagało zgody właściwego organu<sup>12</sup>, wydawanej w drodze decyzji

<sup>11</sup> Dz. U. Nr 220, poz. 1308; wcześniej rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie zasad sporządzania raportu wojewódzkiego (Dz. U. Nr 101, poz. 688).

<sup>12</sup> Marszałek województwa – zgodnie z art. 54 ust. 2 pkt. 2 ustawy o odpadach z 2001 r. – jest organem właściwym dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.), tj. na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

administracyjnej na wniosek złożony przez zarządzającego składowiskiem. Marszałek jako organ właściwy miał od 12 marca 2010 r. – na mocy art. 54c ust. 1 ww. ustawy – kompetencje do prowadzenia z urzędu postępowania w sprawie wydania decyzji o zamknięciu składowiska lub jego części, po sporządzeniu ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1 tej ustawy.

Od 23 stycznia 2013 r. w myśl art. 146 ust. 1 ustawy o odpadach z 2012 r. zamknięcie składowiska lub jego wydzielonej części wymagało uzyskania zgody, w drodze decyzji, wydawanej przez właściwy organ, tj. marszałka województwa dla składowisk na terenach niezamkniętych. Na mocy art. 148 ust. 3 ww. ustawy marszałek wydaje decyzję o zamknięciu składowiska lub jego części, gdy zaszły następujące przesłanki: zarządzający składowiskiem nie wystąpił z wnioskiem o wyrażenie zgody na zamknięcie składowiska lub jego części, a zachodzą okoliczności określone w art. 148 ust. 1 pkt. 1-3 tej ustawy, po czym marszałek sporządził ekspertyzę dotyczącą zamknięcia składowiska lub jego części, zawierającą elementy określone w art. 148 ust. 2, a także sporządził nową instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.

Marszałek z urzędu wszczął 10 postępowań. Postępowania te – na skutek złożenia wniosków przez zarządzających składowiskami odpadów – zostały umorzone. Sprawy te prowadzono dalej na wniosek zarządzających składowiskami. W kontrolowanym okresie Marszałek otrzymał 11 wniosków od zarządzających składowiskami i na ich podstawie wydał 11 decyzji w sprawie zamknięcia składowisk, pozostałe 26 składowisk odpadów zamknięto decyzjami wydanymi przez starostów powiatów.

(dowód - akta kontroli str. 130; 262-304)

Wydane przez Marszałka decyzje o zamknięciu składowisk odpadów zawierały elementy i wymogi określone odpowiednio w art. 54 ust. 7 i 8 ustawy o odpadach z 2001 r. lub w art. 147 ust. 1 ustawy o odpadach z 2012 r. Postępowania w sprawie wydania decyzji zamykających były prowadzone i załatwione prawidłowo: uwzględniano występujące przypadki oczekiwania na uzupełnianie wniosków przez wnioskodawców oraz na wyniki kontroli przeprowadzanych przez WIOŚ. W każdej z tych kontroli brał udział przedstawiciel Marszałka. Marszałek informował WIOŚ o wydanych decyzjach w sprawie zamknięcia składowisk, przekazując kopie wydanych decyzji.

(dowód - akta kontroli str. 71-97, 86-97; 135-203, 230-242; 262-303)

W badanym okresie nie wniesiono odwołań od wydanych przez Marszałka decyzji w sprawie zamknięcia składowisk, a wszystkie wydane decyzje uprawomocniły się. Nie składano skarg do Marszałka w sprawach zamykania składowisk odpadów, niespełniających wymagań prawa, które nie zostały zamknięte do końca 2009 r.

(dowód - akta kontroli str. 61; 262-303)

Uwagi dotyczące  
badanej działalności

Najwyższa Izba Kontroli oceniając działania Marszałka w tym obszarze uwzględniła działania podejmowane w zakresie:

1. Prowadzenia rekultywacji składowisk odpadów w ramach realizacji projektu pn. „Rekultywacja składowisk odpadów w województwie kujawsko-pomorskim na cele przyrodnicze” dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Projekt realizowany jest od 2013 r., we współpracy Marszałka z samorządami lokalnymi z terenu województwa

---

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), realizowanych na terenach innych niż wyżej wymienione.

kujawsko-pomorskiego. Planowana całkowita wartość zadania wynosiła 27 628,4 tys. zł.

2. Propagowania wśród przedstawicieli samorządów gmin i powiatów z terenu województwa kujawsko-pomorskiego oraz podmiotów gospodarczych prowadzących instalacje do przetwarzania odpadów wiedzy w zakresie wypełniania obowiązków związanych z gospodarką odpadami, takich jak konferencje i szkolenia.

(dowód - akta kontroli str. 214-226; 262-303)

Ustalone  
nieprawidłowości

Dla żadnego z 10 składowisk niespełniających wymogów formalnych lub technicznych dla których wszczęto postępowania z urzędu, nie wykonano ekspertyz, mimo obowiązku ich wykonania przez właściwy organ (Marszałka).

Zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw<sup>13</sup>, na marszałku województwa spoczywał obowiązek wykonania ekspertyzy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ww. ustawy (tj. do dnia 12 września 2010 r.), w przypadku składowisk odpadów spełniających na dzień 12 marca 2010 r. warunki określone w art. 54b ust. 1 ustawy o odpadach z 2001 r.

Stwierdzono, że pierwsze postępowanie administracyjne w sprawie zamknięcia składowiska wszczęto z urzędu dopiero w dniu 14 listopada 2011 r. tj. po upływie 14 miesięcy od wskazanego ustawowego terminu wykonania ekspertyz. Ostatnie składowisko odpadów niespełniające wymagań przepisów prawa (w miejscowości Jackowo gm. Czernikowo) zamknięto na wniosek zarządzającego prawomocną decyzją Marszałka wydaną 20 stycznia 2014 r. (nie wniesiono odwołania w ciągu 14 dni od daty jej doręczenia).

(dowód - akta kontroli str. 130; 135-203)

Dyrektor DŚ i kierownik BGO wyjaśnili, że niezamykanie składowisk odpadów z urzędu wynikało z trudności w pozyskiwaniu dokumentacji wykonawczej i technicznej, jak również z wysokich kosztów prowadzenia postępowań (w tym konieczności zlecenia części czynności podmiotom zewnętrznym). Wyjaśnili również, że Marszałek uznał postępowanie z urzędu za ostateczne, a w pierwszej kolejności oczekiwano działań od zarządzających składowiskami i starostów powiatów.

(dowód - akta kontroli str. 131-134)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości ocenia działalność kontrolowanej jednostki w badanym zakresie.

## **2. Sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk oraz nad monitorowaniem wpływu niezamkniętych składowisk, niespełniających wymagań, na ludzi i środowisko.**

Opis stanu  
faktycznego

W badanym okresie Marszałek nie przeprowadzał kontroli prawidłowości prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk odpadów, w tym wykonania obowiązków zawartych w decyzjach administracyjnych w sprawie ich zamknięcia oraz kontroli monitorowania wpływu niezamkniętych składowisk,

<sup>13</sup> Dz. U Nr 28, poz. 145.

niespełniających wymagań prawa, na ludzi i środowisko. Wszystkie niespełniające wymogów prawa składowiska odpadów zostały zamknięte (26 decyzjami Starostów i 11 decyzjami Marszałka) i pozostawały w fazie rekultywacji.

Do wykonywania funkcji kontrolnych w ww. zakresie nie upoważniono pracowników DŚ. Według regulaminu organizacyjnego DŚ (§ 7), do zakresu działania BGO należał w szczególności: monitoring realizacji zadań wynikających z planu gospodarki odpadami.

(dowód - akta kontroli str. 62-70, 100-108, 262-303)

Zgodnie z § 38 ust. 1 regulaminu organizacyjnego Urzędu do przeprowadzania kontroli jednostek lub podmiotów podlegających kontroli na mocy przepisów prawa zobowiązany był Departamentu Kontroli i Audytu Urzędu<sup>14</sup>. Departament ten w badanym okresie również nie przeprowadzał kontroli zamkniętych składowisk, pozostających w trakcie rekultywacji i w fazie monitoringu poeksploatacyjnego, w tym wykonania obowiązków zawartych w decyzjach administracyjnych w sprawie ich zamknięcia oraz wpływu niezamkniętych składowisk, niespełniających wymagań, na ludzi i środowisko.

(dowód - akta kontroli str. 100-108)

W badanym okresie pracownicy DŚ i DKiA, działając z upoważnienia Marszałka, korzystali z rozwiązań, o których mowa w art. 379 POŚ<sup>15</sup>, tj. sprawowania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska. Podjęte działania nie obejmowały jednak sprawowania nadzoru nad prawidłowością prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk oraz nad monitorowaniem wpływu niezamkniętych składowisk, niespełniających wymagań, na ludzi i środowisko.

(dowód - akta kontroli str. 40-54)

Ustalone  
nieprawidłowości

Marszałek nie przeprowadzał kontroli w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska dotyczących oddziaływania niezamkniętych składowisk niespełniających wymagań prawa na ludzi i środowisko oraz prawidłowości prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk odpadów. Stanowiło to naruszenie art. 379 POŚ, na mocy którego m.in. na marszałka województwa zostały nałożone obowiązki sprawowania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska.

Dyrektorzy DKiA oraz DŚ wyjaśnili m.in., że: (1) w zakresie sprawowania ww. kontroli bazowano na opinii prawnej Kierownika Katedry Prawa Ochrony Środowiska Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu – wydanej w kwestii sprawowania ww. kontroli w trybie art. 379 POŚ. Wynikało z niej m.in., że art. 379 POŚ jest przepisem, który reguluje uprawnienie marszałka do przeprowadzenia kontroli, a nie obowiązek jej przeprowadzenia. Skoro norma prawna przyznaje marszałkowi upoważnienie, a nie nakłada na niego obowiązku, to nie jest dopuszczalne stawianie organowi zarzutu, iż nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia; (2) Marszałek sprawował nadzór nad prawidłowością prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk bazując na posiadanych danych sprawozdawczych i informacjach uzyskanych od uprawnionych organów kontrolnych, tj. Inspekcji Ochrony Środowiska i Państwowej Inspekcji Sanitarnej; (3) Dyrektor DKiA podał, że planując kontrole ocenił, że w związku z niewielką liczbą składowisk, wobec których Marszałek jako organ podjął decyzję o zamknięciu,

<sup>14</sup> Dalej: „DKiA”.

<sup>15</sup> Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232ze zm.), dalej „POŚ”.



*ryzyko zagrożenia jest niewielkie, również ze względu na to, że były one badane przez specjalistów z WIOŚ-u i Sanepid-u.*

(dowód - akta kontroli str. 214-226; 243-244)

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, z treści art. 379 ust. 1 POŚ wynika, iż ustawodawca posługując się sformułowaniem „sprawują” w sposób jednoznaczny i kategoriyczny nałożył obowiązek sprawowania kontroli m.in. na marszałka województwa. Obowiązek ten polega na przeprowadzaniu kontroli, czyli badaniu zgodności działania danego podmiotu z założonym wzorcem, którym w tym przypadku są prawnie określone wymogi ochrony środowiska, oraz dokonanie na tej podstawie odpowiedniej oceny<sup>16</sup>. Samo sprawowanie nadzoru poprzez analizę danych sprawozdawczych nie jest w ocenie NIK wystarczającym wypełnieniem obowiązku wynikającego z wyżej wskazanego art. 379 POŚ, tym bardziej, że – jak wykazała kontrola NIK – dane wpływające do Urzędu Marszałkowskiego od zarządzających składowiskami były niekompletne.

#### Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości ocenia działalność kontrolowanej jednostki w badanym zakresie.

## IV. Wnioski.

#### Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK<sup>17</sup>, wnosi o sprawowanie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska obejmujących oddziaływanie niezamkniętych składowisk na ludzi i środowisko oraz prawidłowości prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętych składowisk odpadów, w zakresie pozostającym we właściwości Marszałka.

## V. Pozostałe informacje i pouczenia.

#### Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach: jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Bydgoszczy.

#### Obowiązek poinformowania NIK o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach, lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

<sup>16</sup> Komentarz do ustawy Prawo ochrony Środowiska Marka Górskiego, Warszawa 2014 r. str. 979-980.

<sup>17</sup> Ustawa z dnia 23 grudnia 1994r. o Najwyższej Izbie Kontroli – Dz. U. z 2012r., poz. 82 ze zm.;

Bydgoszcz, dnia ..... lutego 2015 r.

Kontrolerzy:

**Artur Gackowski**  
główny specjalista kontroli państwowej

.....  
*podpis*

**Ryszard Lutyński**  
główny specjalista kontroli państwowej

.....  
*podpis*

Najwyższa Izba Kontroli  
Delegatura w Bydgoszczy

Dyrektor  
Barbara Antkiewicz

.....  
*podpis*